

var nedbragt til 50 pSt. af Taxationssummen, og at man først fra det Tidspunkt gik over til at opgives med $\frac{1}{2}$ pSt. til Amortisation. Følgen deraf vil rimeligvis saa blive, at de, der optog Laan, maatte have en noget større Ydelse eller en større Termindydelse end den, som synes forudsat af 5 Procent. Det er disse Bemærkninger, jeg ikke har kunnet tilbageholde. Det er af de Ting, jeg altid har interesseret mig meget for, og det maa være min Undskyldning.

Kanfer: Jeg skulde ogsaa ønske, at Amortisationen ikke var saa langsom, som der er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den vil være; men i andre Henseender maa jeg tilstaa, at jeg ikke i fuldt Maal deler de Betænkkeligheder, der ere yttrede imod Loven, navnlig imod den Sikkerhed, som en Kreditforening efter dette Lovforslag vilde byde i Forhold til de ældre og navnlig den af den ærede sidste Taler nævnte Distrikternes Kreditforening, som ogsaa giver Udlaan her i Kjøbenhavn. Det Æneste, der kunde vække Betænkkelighed i denne Henseende, er, at det i Bemærkningerne er udtalt, at man, ikke absolut, men som Regel vil laane 60 pSt. af Taxationssummen, medens det er faktisk, at den anden Kreditforening ikke laaner saa meget; den kan ogsaa laane 60 pSt., men den laaner i Gjennemsnit, som der staar i Loven, kun 42 pSt. Det vil imidlertid erindres, at Betydningen deraf er aldeles afhængig af Taxationerne, og ifald det i de Statutter, som ledsage denne Kreditforening, lykkedes paa en fylbigere Maade at give den Bestemmelse i Lovforslaget Gyldighed, at Taxationerne ikke maa byde mindre Sikkerhed end de Taxationer, efter hvilke Umyndiges Midler anbringes i faste Eiendomme, saa kunde det være, at 60 pSt. efter disse Taxationer ikke var mere end 50 pSt. efter de Taxationer, der nu ligge til Grund for Kreditforeningslaanene. I Loven selv er Grændsen sat for begge Kreditforeninger, der er sat, at Laanene ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen, faaleses som Sikringen er for Umyndiges Midler. Altsaa, Lovforslagets Indhold i denne Henseende er ikke mere eller mindre Sikkerende end det Andet, men det er vist, at man har vedkjendt sig at ville efterstræbe det Formaal at laane noget Mere, at laane som Regel 60 pSt. af Taxationssummen. I en anden Henseende frembyder ogsaa Lovforslaget en større Sikkerhed. Jeg vil f. Ex. anføre den under Litra g foreskrevne Regel med Hensyn til den Maade, hvorpaa den Kreditforening, hvormod Loven taler, skal stille sig ligeoverfor de Eiendomme, den bliver nødt til at overtage. Den Omstændighed er ogsaa ny, at der skal ansættes 2 Revisorer, af hvilke Indenrigsministeren ansætter den ene og stadfæster Valget af den anden, ligesom Ministeriet fastsætter Reglementet, og saa kommer endelig det til, at der fordi der

bliver en større Risiko derved, at man gaar den satte Grændse for Laan noget nærmere, er truffet andre Forholdsregler derimod f. Ex. den, at der af den Del af Laanet, som ligger mellem 50 og 60 pSt. af Taxationssummen, skal betales en Præmie af 1 pSt., der tilfalder Reservefonden, saa at denne kommer til at stige. Reservefonden har i det Hele stor Udsigt til at voxe, og saa kommer endelig de 500,000 Kr. til — man tillægge dem nu mere eller mindre Vægt — de have altid deres Betydning, navnlig i Forbindelse med andre Omstændigheder. Jeg deler den Anskuelse, at der ikke er saa forferdelig Trang til en saadan Kreditforening, men det er dog ofte et Savn for Folk, at de faae noget mindre, end de behøve og som maatte ogsaa kunde gives dem, og Folk faae nu Valget imellem at betale noget Mere for et noget større Laan og at nøies med de noget mindre Laan paa billigere Vilkaar, som Distrikternes Kreditforening kan give. Det forekommer mig, at naar Frygten ikke er større, end der her synes Grund til, er der Anledning til at indrømme en Konkurrence, der ogsaa paa andre Maader kan have en god Indflydelse. Jeg vil derfor ønske, at Lovforslaget som det her foreligger, i det Hele maa faae en heldig Ende.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Lovforslagets Dørgang til anden Behandling vedtoges enstemmig med 34 St.

Udsig: Jeg tillader mig at foreslaa, at der til Behandlingen af denne Sag nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Mosevorn: Jeg vil kun med ganske faa Ord udtale, at, dersom jeg havde noget Saad om, at Lovforslaget kunde fremmes bedre ved ikke at overgive det til et Udvalg, vilde jeg anse det for rettest, at Udvalg ikke bliver nedsat. Jeg kan nemlig ikke sige Andet, end at jeg tror, der er Trang til en Lov som denne. Jeg veed aldeles bestemt, hvor Mange der her i Byen svare over 5 pSt. af deres Laan — jeg har Leilighed til at se det ved de mange Ansøgninger, der indkomme om at turde svare højere Rente end 4 pSt. — og det er mig ogsaa vitterligt, at ikke saa med Længsel imødeses, at dette Lovforslag kommer ud. Jeg kunde derfor egentlig ret ønske, om Lovforslaget kunde fremmes ved blot at stille enkelte Ændringsforslag til det, forsaavidt man anser det for nødvendigt; men jeg har faaet en Betænkkelighed derved, idet jeg nemlig er bange for, at de forskjellige Ændringsforslag muligens ikke ville være tilstrækkelig overveiede iforveien, og derved kunne forhindre Lovforslaget i at komme ud.